

LBRIS

We know
books

Editura NEUMA
Strada Carpați nr. 28
Dej, județul Cluj

Editor: Andrea H. Hedeș
Copertă și DTP: Gelu Iordache

Ilustrația copertei: Benedict Gănescu,
Fantezie, tuș pe carton, 46 x 39,4 cm., 1966
© Muzeul de Artă Cluj-Napoca
Fotografie de Feleki István

Copyright: Dan Breaz și Editura Neuma, 2025

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BREAZ, DAN

Oriunde mă duci : poezie / Dan Breaz. -

Dej : Neuma, 2025

ISBN 978-630-6592-97-5

821.135.1

Dan Breaz

Oriunde mă duci

POEZIE

Prefață de Andrea H. Hedeș

Editura
NEUMA
2025

CUPRINS

Prefață de Andrea H. Hedeș <i>Căutând Frumusețea Lumii</i>	7
Manifest naiv	11
Cu barca-n septembrie (<i>Cântec în formă fixă 1</i>)	12
Văd că-nțelegi	13
Lumea ta are un secret	14
Spune tu o altă poveste!	15
Te chem să găsim <i>Frumusețea Lumii</i>	16
Repetiție pe roluri	17
Trepte	19
Numai tu	20
Joc cu urzici	21
Copii călători	22
Scara duminicilor	23
Credință	24
Atunci când lipsești	25
Timpul potrivit	27
Unghiul potrivit	28
Cheia de argint	29
O lume a <i>farsării</i>	30
Tu trebuia să fii Cerul	31
Arsură prin mănușă	33
Oriunde mă duci	34
Cum altfel?	35
Jocul de-a mirarea	37
O urmă	38

Bucurii	39
Descoperi ore noi cu lanterna (<i>Cântec în formă fixă 2</i>)	40
Vei ști cum să-mi aprinzi lumina	41
Mă crezi?	43
Un fel de a rămâne	45
<i>Închisenii</i>	47
De toate aveai tu grijă	49
O hintă sigură	51
Piciorul meu stâng mă face să râd	52
Lecția de înot	53
Hai să ne facem lilieci!	54
<i>Oabalup!</i>	55
Problema	56
Imediat	57
Să nu ne grăbim cu văzutul	58
Radarul tău de jucărie	59
Diamantul tău	60
Vânătoare de noapte	61
Planeta Întunecată	63
În trenuri vechi, neanunțate (<i>Cântec în formă fixă 3</i>)	65
Îți caut cuvinte	66
În căutare de mame	67
În vis	68
O poveste	69
Îngeri adormiți	70
Un simț nou	71
O fântână în mijloc	72
Scrisoarea fără cuvinte	73
Numitor comun	74
Numai noi doi	75

Secundele dintre mine și tine	76
O scenă prea largă	77
Cântecul tău	78
Cascada ta	79
Întrebare	80
Aștept să te întorci	81
Numai împreună	82
Acolo te voi aștepta	84
Până când trece moartea	85
Un loc pentru noi	87
Cărarea albă	89
Fapte din repertoriul de vise (<i>Cântec în formă fixă 4</i>)	91

Cu barca-n septembrie*(Cântec în formă fixă 1)*

Să merg cu barca-n septembrie-i târziu
și aș avea nevoie de-un camarad de amintire,
când printre sunetele nepereche am obosit să fiu
și din copilărie nu mai vine nicio știre
despre copilul auriu ce-n vârful degetelor
sunete de clopot și de mașini prindea
și cu parfum de crini stropea ruine din decor,
din oase de martir să înflorească micșunea,
regretul zilei să fugă din pieptul serii cel ușor,
și ca o pulbere de ploaie să fie curcubeu în viitor.

Văd că-nțelegi

Când mă privești în ochi,
văd că-nțelegi
că tu ești tot ce pot fi eu,
în afară de mine,
și chiar mai mult decât mine,
de parcă nu m-ai vedea îmbrăcat
cu tot trecutul
și cu toate urmele
pe care le-am lăsat,
încercând, în cădere,
să mă țin de toți și de toate.

Lumea ta are un secret

Dacă lumile noastre ar fi independente,
n-ar trebui să le adăugăm ceva,
ca să aibă vreun efect vădit asupra celorlalte,
așa cum, dac-am vrea, de pildă,
să seducem un munte,
n-ar trebui pentru asta
să-mbrăcăm lumea-corp
cu vreo lume-carnaval.

Numai în jurul tău se-nvârt neîncetat
toate culorile,
toate glumele,
toate bunătățile,
toate vorbele calde
și e destul din toate,
fără a trebui să-ți mai adaugi ceva.

Tu râzi în tine:
lumea ta are un secret.

Spune tu o altă poveste!

Nu mai crede-n povești
care nu-ți vin ca niște haine de sărbătoare!
Tu nici n-ai avut vreodată nevoie
decât de povești care să treacă prin busola ta
semnele timpului,
de aroma lor de lavandă rămasă în aer,
după rugăciunea de seară,
de visul tău de-a rămâne un an în vacanță,
prefăcut de îngerii cei veseli
într-o petrecere cu flori de caprifoi.

Tu caută-n povești doar strălucirile secrete
ale drumului tău
și urmărește-i unduirea de vânt
ascuns în peisaje.
Și dacă nu-l vei găsi,
spune tu o altă poveste!

Te chem să găsim *Frumusețea Lumii*

Te chem să vii cu eroii tăi de jucărie,
să căutăm *Frumusețea Lumii*,
iar cu bombastica artă a cântării de marșuri
și cu fulgere trezite din somn,
să detonăm depunerile de piatră din inimi.

Să alergăm cu eroii tăi după curcubeie
și să deschidem obloanele pleoapelor
de pe veșmintele de scânteii din zori
și să credem mereu
că dinții de lapte căzuți
pot crește la loc în guri de înger,
iar chipurile colegelor de grădiniță
se pot întrupa în icoane cu margini cântătoare.

La întâlnirea cu *Frumusețea Lumii*,
vocea ei va grai deodată și adevărul, și neadevărul,
iar cuvintele ei se vor și auzi,
dar vor și amuți totodată,
însă tu vei continua s-o urmezi vrăjit,
cu toți eroii tăi de jucărie,
în pas egal și cu ochi fără somn.

Repetiție pe roluri

Noi doi am învățat
să îmbrățișăm viața prin procedeul repetiției.

Tu repeți vremea,
anul în care ne aflăm,
aerul adormit deasupra ierburilor
care nu vor mai fi,
vibrațiile de argint ale ferestrelor
îngropate în ceața de toamnă
și căutând briciul de mercur scurs din nori,
când își încoardă soarele rărunchii.

Eu repet raiul din alergarea ta,
puterea cu mai multe picioare
care preface în clopot străveziu
orice lucru din casă,
în stare să adauge un ecou
vârtejului tău de mișcări.

Tu repeți naufragiul ploii căzute în praf,
oștirile mușchiului verde,
căutător al rănilor deschise
ca niște fântâni în scoarța copacilor,
locul în care pădurea se înnoadă cu cerul,
graiul soarelui, portocaliu,
copleșit de poveștile zburătoare ale trecătorilor.

Repetăm acum împreună,
ca să-i mai dăm timpului puțin răgaz,
cât să rețină ceva îngeresc din el însuși,
iar noi să ne salvăm din capcanele lui
și să mai rămânem aici,
ori atât de puțin,
cât să nu ne vadă,
ori atât de mult,
cât să devenim tot ceea ce vedem.

Trepte

Trei trepte călcate stânga-dreapta,
a patra, pe mijloc
și alte trei călcate stânga-dreapta
și iarăși pe mijloc
și tot așa,
până la greșeală.

Atunci tu îți reluai toți pașii dinainte,
ca să se șteargă timpul greșit
și să-l înlocuiești cu timpul corect.
Doar că, tot întorcându-te,
ca s-o iei de la capăt,
greșeala ajungea să fie un fel numai al tău
de a te mișca, prin propria amprentă,
un labirint muzical
în care întoarcerea era de fiecare dată
o cale nouă de înaintare în cântec,
ba chiar o formă de invenție,
în trepte.